

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Falder også den nye domsforhandling ud til en fældende nævningeerklæring, kan retten, når den finder, at beviset er utilstrækkeligt til at fælde tiltalte for den forbrydelse, i hvilken nævningerne har erklæret ham skyldig, afsige frifindelsesdom eller, når den finder det godtgjort, at tiltalte er skyldig i en mindre forbrydelse end den, nævningernes erklæring lyder på, afsige dom i overensstemmelse hermed; bestemmelsen i sidste punktum af § 909 finder herved tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Under den nye sag kan der ikke forelægges nævningerne noget spørgsmål, som sigter på en strengere straf, end tiltalte ville have været hjemfalden til, såfremt den første nævningeerklæring var blevet taget for gyldig, medmindre betingelser foreligger for genoptagelse.

§ 906. Når tiltalte af nævningerne er erklæret skyldig, og retten ikke straks i henhold til § 903, stk. 2, eller § 905 afsiger frifindelsesdom eller i henhold til § 904 beslutter, at ny domsforhandling skal foregå, får først statsadvokaten og derefter forsvareren og tiltalte ordet for at udtale sig om strafudmålingen og andre punkter, som der ikke tidligere har været grund til at inddrage i forhandlingen, og der gives dem lejlighed til at fremkomme med de bevisligheder, som herved måtte udkræves. Parternes udtalelser og bevisførelsen må ikke gå ud på at rokke ved noget, som er afgjort ved nævningernes erklæring. Ved denne forhandlings slutning optages sagen til dom.

Stk. 2. Tilsvarende regler gælder, når nævningerne har erklæret, at tiltalte ikke er skyldig, men der efter nævningernes svar kan blive spørgsmål om anvendelse af andre foranstaltninger end straf over for tiltalte.

Stk. 3. Har tiltalte ikke været til stede under afgivelsen af nævningernes erklæring, bliver denne, forinden forhandlingen kan fortsættes på grundlag af samme, at oplæse for ham, efter at han atter er fremstillet.